

Un laborator de cofetarie? Pregătirea surprizelor pentru o aniversare? Și da și nu. Da — pentru că cercul micilor gospodine de la Casa pionierilor din Pitești este de data aceasta un laborator. Nu — pentru că aceste minunate preparate nu se fac pentru o aniversare! Se fac... zilnic!

RECOMANDĂRI PENTRU PROGRAMELE DE ACTIVITĂȚI PE LUNA APRILIE

DIN VIAȚA PIONIEREASCĂ

ții ținute de tovarășii profesori, să-i ajute să-și organizeze mai bine timpul liber, timpul destinat studiului. În adunările pionierești este bine să se discute mai ales despre felul cum trebuie să recapitulăm, să se lupte împotriva dădăcelii, împotriva înțelegerii greșite a ajutorului, să se discute despre respectarea cu strictețe a programului zilei.

Trebuie mobilizată opinia detașamentului o dată cu apariția primelor semne de indisciplină ca: întârzierea la ore, neatenția la ore, irosirea timpului atât la școală, în timpul explicațiilor, cât și acasă. Colectivele de conducere să acționeze urgent și la timp la apariția primelor semne de acest fel, să nu aștepte „momente speciale”, să îndrepte lucrurile pe loc. Toate acțiunile pionierești în această perioadă trebuie dirijate spre grija copiilor de-a privi învățătura cu foarte multă seriozitate, ca o îndatorire patriotică. Nu este de laudat un activ pionieresc dacă detașamentele țin adunări frumoase despre marii noștri scriitori, de pildă, sau organizează concursuri frumoase, dar în acea unitate numărul copiilor cu note mici este mare.

Pentru pionierii și elevii clasei a VII-a, ultimul trimestru înseamnă ultimele luni de școală, lunile când trebuie să hotărască drumul pe care vor porni în viață, CE MESERIE ÎȘI VOR ALEGE. De aceea este bine ca activele pionierești să organizeze *întâlniri* cu muncitori și colectiviști fruntași, cu elevi ai școlilor profesionale și cu cei mai tineri colectiviști care să împărtășească viitorilor absolvenți din munca și experiența lor, din frumusețea și bucuriile muncii lor. Tot pe această temă este foarte bine să organizați vizite în fabrici și uzine, în gospodării colective, în școli profesionale și școli de mecanici agricoli din localitatea voastră.

Pentru că în această perioadă mulți dintre voi împlinesc vârsta de 14 ani, activele pionierești trebuie să se ocupe de PREGĂTIREA CELOR MAI BUNI PIONIERI PENTRU A DEVENI UTEMIȘTI, să se ocupe de organizarea citirii statutului U.T.M., să organizeze vizite la casele memoriale ale partidului, întâlniri cu utemiști fruntași din orașul sau satul vostru, să facă cunoscute pionierilor realizările regimului nostru democrat-popular, victoriile cucerite de poporul no-

stru pe drumul desăvârșirii construcției socialiste.

O importantă sarcină a fiecărui pionier, a fiecărui activ pionieresc al organizației de pionieri de pe cuprinsul patriei noastre în această perioadă, trebuie să o constituie AMENAJAREA BAZELOR SPORTIVE în toate școlile țării. Aceasta înseamnă că pionierii, ajutați de tovarășii profesori de educație fizică, de tovarășii instructori, trebuie să lucreze la amenajarea cu mijloace locale, a unei baze sportive simple, prevăzută cu un teren de volei, groapă de sărituri, o ștachetă pentru sărituri în înălțime.

Tot în această perioadă începe timpul cel mai prielnic pentru ACTIVITĂȚILE MICILOR NATURALIȘTI. Despre aceste activități și felul în care să vă desfășurați munca, citiți în acest număr articolul din pagina a VI-a al ziarului nostru.

Și pentru că CONCURSUL PIONIERESC CULTURAL-ARTISTIC este în toi, este bine ca, pentru fazele finale, activele pionierești să se ocupe de alcătuirea programelor pentru brigăzi artistice. În numărul de față, în paginile 4-5, „Scnteia pionierului” vă oferă materiale pentru brigăzile artistice. Citiți-le cu atenție și organizați și în școlile voastre programe artistice atrăgătoare.

Și acum, un mic calendar cu cele mai importante date aniversative în luna aprilie:

La 12 aprilie se împlinesc doi ani, de când Uniunea Sovietică a realizat PRIMUL ZBOR AL OMULUI ÎN COSMOS.

La 22 aprilie întreaga omenire muncitoare sărbătorește 93 de ani de la NAȘTEREA LUI VLADIMIR ILICI LENIN, conducătorul minunat al proletariatului de pretutindeni.

La 27-30 aprilie se împlineste un an de când, de la tribuna sesiunii extraordinare a Marii Adunări Naționale s-a consfințit încheierea procesului de colectivizare a agriculturii pe întreg cuprinsul patriei noastre.

La 30 aprilie 1963 se împlinesc 14 ani de la organizarea pe scară largă a mișcării pionierești din Republica Populară Română.

La 1 Mai poporul nostru va sărbători Ziua Solidarității internaționale a oamenilor muncii. La această sărbătoare vor participa și pionierii, care de pe acum se pregătesc s-o întâmpine învățând cîntece și poezii, organizând adunări frumoase și mai ales, prin aspectul sărbătorețesc al notelor lor.

In parcul Palatului pionierilor din București a sosit... primăvara. Au ajutat-o bucuroși și micii naturaliști care au plantat cu hârnicie multe, multe flori.

JOCURI în aer liber

Transportul piramidelor

Jocul se poate desfășura în sala sau pe un teren neted, fiind necesare cîte 4-5 mingi mici, pentru fiecare echipă.

Jucătorii se împart în două echipe egale, avînd un număr cu sot de jucători, și se aliniaza prin flanc în poia unei linii de plecare. În fața fiecărei echipe lingă linie, se delimitează cîte un cerc cu diametrul de 1 m. La o distanța de 10-15 m de acest cerc se delimitează cîte un alt cerc de fiecare echipă.

În cercul din față se așază mingile în formă de pi-

ramidă. La comanda de începere a jocului, primii doi jucători din fiecare echipă se apuca de mîini și astfel, cu mîinile împreunate, ridică de jos piramida de mingi pe care trebuie să o transporte pînă la cercul următor. Aici ei lasă mingile și se întorc în fuğă la echipa respectivă, așezîndu-se la coada șirului de jucatori. Următorii doi jucători aduc mingile în același fel și le așază în cercul din față. Jocul continuă pînă cînd fiecare pereche a luat parte la transport. Cîștigă echipa care termină mai repede.

Ștafeta cu mingea rostogolită

Se joacă în sală sau pe teren, cu efectivul unei clase întregi, folosîndu-se mingi medicinale, după numărul echipelor.

Jucătorii se împart în 2-3 echipe, fiecare avînd un număr egal de jucători.

Formația echipelor este prin flanc cîte unul, la un interval de 2-3 pași una de alta. Locul de plecare se marchează printr-un semn vizibil și la 10-20 de pași

de acest loc se marchează punctul de întoarcere.

La semnalul de începere, primul jucător din fiecare echipă rostogolește mingea în direcția stabilită, lovînd-o cu palmele la fiecare pas; la întoarcere se procedează la fel.

Jocul continuă pînă cînd fiecare jucător a jucat mingea în felul arătat mai sus. Cîștigă echipa care termină mai repede.

Cum ne comportăm ?

Trei scrisori

Am în fața mea trei scrisori: una aparține lui Dumitru Gheorghe de la Școala de 8 ani, comuna Dițești, raionul Cimpina, alta este expediată de Stănculescu Mihnea Sorin de la Școala de 8 ani comuna Mihaiești, raionul Rîmnicul Vilcea, iar a treia este a pionierei Floroaița Elena din comuna Orodel, regiunea Oltenia.

Bătăușul

„Avem noi un coleg — Curteanu Gheorghe. El își bate colegii cu stinghia de la bancă. Ne-am întrebat noi. l-am întrebat și pe el: de ce face asta? Și am aflat că să fie „ascultat” de toți copiii. La o adunare pionierască l-am criticat aspru pentru că poruncește, pentru că îi bate pe copii. El și-a luat angajamentul că se face băiat de treabă. Și s-a făcut. Două zile. Pentru că, vedeți el se plictisește repede. A treia zi a început din nou. I s-o fi părut pe semne, că linia de lemn îi creează... autoritate. Așa gîndea el, dar noi gîndim altfel. Aceste „metode” sînt, de fapt, dovezi de mari slăbiciuni. Îl vom face și pe el să înțeleagă că puterea, admirația, au nevoie de un caracter frumos, de o inimă generoasă, capabilă de fapte frumoase. Și-l vom convinge! Va vom mai scrie!”

Ce frumos a procedat!

Drăghici Nicolae din clasa a VII-a era cu brațele pline de vreascuri lîngă fîntînă. Văzu acolo o bătrînă încercînd zadarnic să scoată apă. Puterile îmbătrînite erau slabe, iar cumpăna aluneca îndărătnic. Niculaieș lăsă vreascurile jos și se duse în ajutorul bătrînei. Scoase apă, umplu donița și întrebînd pe bătrînă, unde locuiește, îi duse apa pînă acasă. La despărțire, bătrîna îi mulțumi.

Niculaieș a făcut o faptă frumoasă!

Nu-l admirați!

„Sînt în clasa a VII-a A și sînt președinta dețasamentului nr. 1. Într-o zi am mers mai devre-

me la școală. Copiii cei mici erau în recreație. Aruncîndu-mi privirea spre un grup, l-am văzut pe colegul meu, Boangiu Jean, care se învîrtea în grupul de copii ca un adevărat curcan, nespun de fericit că cei mici, se „tem” de el. Făcea fel de fel de strîmbături, se dădea tumba, întocmai ca la circ. Iar unii copii se uitau la el ca la un pionier de seamă.

— Asta-i vitejie? E o prostie. Atîta tot. Ca să fii viteaz, trebuie să ai voință, stăpînire de sine, să știi să-ți birui slăbiciunile. Pe cînd tu, Jean, te scâlîmbai în fața unor copii, mult mai mici ca tine, de la care vrei admirație. Dar e o admirație gratuită. Iar pe ei îi minți, făcîndu-i să ia strîmbăturile drept curaj. Nu-l admirați, copii!

Fierbeam de minie. La ore, le-am spus și celorlalți pionieri. În prima adunare am discutat despre curaj, despre cinste, despre voință, fără să pomenim nici un cuvînt despre Jean. El însă s-a ridicat în adunare și a povestit acolo tot ce v-am scris și eu. Și și-a luat angajamentul să se schimbe. Sîntem foarte fericiți. Jean nu numai că n-a mai făcut niciodată ceea ce v-am povestit. Dar s-a făcut un copil așa de bun, că noi ne mîndrim tare mult cu el.”

★

Acestea am citit în cele trei scrisori.

Pionierii din Dițești n-au reușit să-l ajute, să-i explice lui Curteanu că admirația, nu ție-o capeți cu biciul în mînă. Cu biciul obții precis spaima și groaza celor slabi, care se tem de bici. Dacă v-ați fi sfătuit însă cu tovarășul dîrlîgînt, cu tovarășul instructor, reușeați să faceți din Curteanu un copil bun. Ce bucuroși sîntem și noi cînd aflăm fapte frumoase, pionierești ca cea a lui Niculaieș. Înseamnă că el trăiește într-un colectiv în care toți, sau aproape toți procedează ca el.

Cît despre a treia scrisoare... Ne-a plăcut tare, tare mult. Colegii lui Boangiu sînt adevărați tovarășii care-și iubesc colegul. Ei s-au comportat foarte bine față de greșeala lui Jean. De aceea au reușit.

E. SKYBINSKY

TIGĂȘI...cîteva mijloace de orientare

Busola, sigur, este un mijloc. Dar, precum vezi, nu poți să-i dai crezare. Ori cum o-ntorci, și-arată-același loc. Și-ti iese drumetia la-nîmplare.

Și steaua ce-a polară-ar fi mijloc De orientare, însă-am auzit Că stă și ea mereu pe-același loc. Deci, cum ajungi la punctul stabilit?

În mușchii de copaci cum poți să crezi? Nu vezi că-i păcăleală strașnică? Păi ce, copacii fac gimnastică. Să aibă... mușchi, să te orientezi?

Doar semnele turistice îmi par C-ar fi ceva mai sigure. Și-i bine Să ai oricînd tabelul lor la tine Că-s cazuri cînd la drum le-nfîlnești rar.

Dar nu-i pericol să te rătăcești, Ne descurcăm în toate, și apoi, Știu un mijloc cu care nu greșești: Tovarășul instructor... E cu noi!

Discuția

Instantanee de... circulație

În dimineața aceea, am pornit-o devreme la drum pentru că, vorba proverbului, „cine se scoală devreme, departe ajunge”. Și am ajuns. Pe Calea Văcărești, am cotit-o la dreapta, pe Șoseaua Ollenita și, la un colț de stradă, ce văd! Doi năpîrstoci își aruncaseră ghiozdanele la rădăcina unui copac, și ei, așa cum îi vedeți și în fotografia nr. 1 se dădeau pe gheață. Autobuze? Tramvaie? Nimic nu-i poate impresiona pe cei doi „viteji”. Nici claxoanele, nici tramvaiele, nici fluierăturile milițianului. Nimic! Cine sînt ei? Capră Mihai și Ivănuș Ion din clasa a II-a C de la Școala medie 30. Au întîrziat de la școală și au rezolvat simplu: se dau de zor pe gheață.

Pornim apoi mai departe. Pe Calea Griviței, nimic. Copiii sînt la școală. Și cei care trec rar pe stradă, traversează reglementar, lăsînd mașinile și tramvaiele să treacă și apoi traversează și ei.

Pe strada Tunari însă, în dreptul Școlii de 8 ani nr. 24, nu-i aceeași situație. Sărman Dumitru din clasa a IV-a B și Zirnă Elena din clasa a V-a A au întîrziat de la școală. Și, cu prețul vieții vor să scoată din minutele întîrziate. Dacă și șoferul s-ar fi grăbit la fel ca ei, s-ar fi putut întîmpla ca cei doi pionieri să nu ajungă la școală, ci, cine știe, poate... la spital... Noroc că uneori

șoferii nu se grăbesc și ne ținem în felul acesta viața!

„Grozavi” sînt însă Dominic Tătaru, Suroiu Alexandru, Nica Gheorghe din clasa a III-a C și Nicolescu Dan din clasa I C de la Școala de 8 ani nr. 11. (foto 2). O adevărată „cavalcadă” de pe un troluar pe altul. Concurează getaxuri, concurează troleibuze, concurează orice fel de mașină, oricare i-ar fi viteza! Așa curaj, n-am ce zice! E foarte important s-o iei tu înaintea mașinii. De ce mașina, înaintea ta?!...

Dar călătoria noastră în tot cuprinsul orașului a cunoscut și alte aspecte tot ațit de... pitorești.

Cavaleri teudali? D'Arlaghani? Nu! Copii! Copii adevărați, pe care i-am întîlnit pe strada Polonă. (foto 3).

Sau, de ce să intri pe poartă cînd poți sări gardul? (foto 4).

Ei, și acum, copii, după ce am folosit acest ton hazliu hai să trecem la un ton serios: credeți cumva că-i aprobăm pe vreunul din acești copii? Nici vorbă! De aceea am și pornit să facem acest foto-reportaj. Pentru că este rău cînd copiii nu respectă regulile de circulație, pentru că este foarte rău să treci strada străduindu-te să întreci mașinile — acestea îți periclitează viața.

Cît privește jocurile din care te poți alege cu ochii vineți sau cu o plimbare la... spital, ce să mai vorbim!...

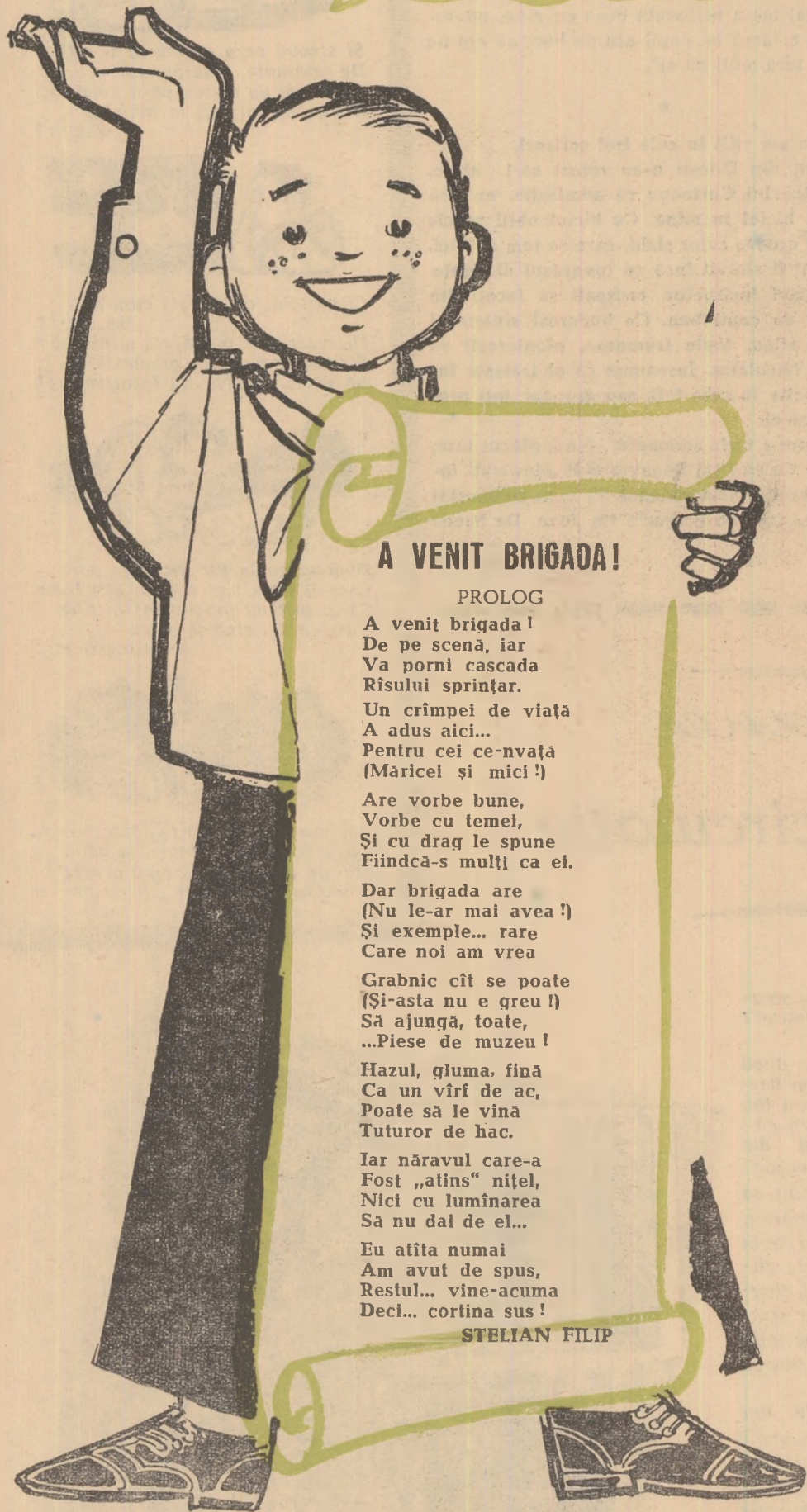
Nu-i așa că sînteți de aceeași părere cu noi?

OANA MAGDU

BRIGADA ARTISTICĂ DE AGITAȚIE ÎN ȘCOLI

A VENIT BRIGADA!

PROLOG

A venit brigada!
De pe scenă, iar
Va porni cascada
Risului sprințar.
Un crimpei de viață
A adus aici...
Pentru cei ce-nvață
(Maricei și mici!)
Are vorbe bune,
Vorbe cu temel,
Și cu drag le spune
Fiindcă-s mulți ca ei.
Dar brigada are
(Nu le-ar mai avea!)
Și exemple... rare
Care noi am vrea
Grabnic cât se poate
(Și-asta nu e greu!)
Să ajungă, toate,
...Piese de muzeu!
Hazel, gluma, fină
Ca un virf de ac,
Poate să le vină
Tuturor de hac.
Iar năravul care-a
Fost „atins” nițel,
Nici cu lumina
Să nu dal de el...
Eu atîta numai
Am avut de spus,
Restul... vine-acuma
Decl... cortina sus!

STELIAN FILIP

Brigada artistică de agitație se formează dintr-un număr restrîns de interpreți, în medie de la cinci pînă la doisprezece interpreți.

Cum se realizează textul și spectacolul de brigadă? Brigada are un instructor, de obicei profesor de limba romînă sau de muzică, un colectiv de creație literară compus din profesori și elevi și colectivul de interpreți, format din pionieri și școlari fruntași la învățătură și în activitatea obștească.

Colectivul de creație poate folosi diferite modalități artistice de exprimare, printre care un loc important pentru brigadă îl ocupă poeziile, cîntecele și dansurile. În programul brigăzii se introduc cele mai variate genuri: epigrama, strigătura, ghicitoarea, snoava, cronica rimată, cupletul în versuri sau în proză, monologul, fabula, scheciul, sceneta, parodia, idei melodice foarte cunoscute etc. Este bine să se caute pretexte cât mai ingenioase de prezentare a programului ca, de exemplu: un concurs „Cine știe ciștiqă”, la „Panoul fruntașilor”, „Parada notelor”, „Drumeție prin locul natal” ș.a.m.d.

Programul brigăzii va

conține popularizarea pionierilor fruntași la învățătură și în activitatea lor pionierească, popularizarea inițiativelor interesante, a rezultatelor frumoase obținute în unitatea de pionieri, în școală, a realizărilor din orașul sau din comuna respectivă, contribuția adusă de pionierii și școlarii din școala respectivă la a-

din scenetă, să cînte, să danseze. Ei trebuie să înțeleagă foarte bine textul interpretat, ideea textului respectiv.

În ceea ce privește spectacolul propriu-zis, acesta poate să aibă o durată de maximum 30—40 de minute.

Iată cîteva exemple în care brigada artistică de agitație poate să activeze; în afara spectacolelor prezentate pe scena școlii, a căminului cultural, brigada artistică din școală se poate deplasa în timpul verii pe arie, unde să prezinte spectacole, în altă școală sau în mai multe școli — cu care prilej se poate face un schimb de experiență, — în excursii la un loc de popas (scena poate fi improvizată pe remorca unui camion, de pildă), în jurul focului de tabără, după diferite activități practice.

Cu cît spectacolului i se va imprima mai multă vioiciune, mișcare în scenă, o interpretare expresivă, cu cît va conține mai multe exemple concrete și va fi prezentat ori de cîte ori este necesar, cu atît brigada artistică de agitație va avea în școală o contribuție importantă, binevenită.

Z. ENĂȘESCU

CITEVA SFATURI

ceste realizări prin acțiunile lor patriotice, ajutor daț în gospodăria agricolă colectivă, colectarea fierului vechi, înfrumusețarea comunei, orașului etc. Brigada are și rolul de a satiriza trăsăturile negative ale unor elevi din școala respectivă.

După ce este întocmit programul se trece la realizarea lui prin colectivul de interpreți. Pionierii și școlarii din acest colectiv trebuie să aibă calități de interpreți, să știe să recite, să-și susțină rolurile

laudă lor

Recitator 1:

Ne laudăm colegii care
Iau note bune, zi de zi,
Muncind cu rîvnă și ardoare
Cuprinși de setea de a ști.

E-un dor întreaga lor făptură
Cîntînd a vîrstei dimineață;
Azi sînt fruntași la-nvățătură,
Iar mîine, tot fruntași, în viață!

Recitator 2:

În timpul liber pionierii
În roi imens, neobosit,
Rîzînd, aleargă scotolesc,
S-adune fierul învechit.

Și parcă vezi lîngă cuptoare
Pe picuul, astăzi pionier,
Că a crescut deodată mare
Și-i la furnale, înqiner!

Recitator 3:

Pe un teren scaldat de soare,
Cu brize de zefir ușor,
Vin pionierii să-și măsoare
Elanul, energia lor.

Și parcă vezi pe-acela care
În frunte-î azi pe stadion,
Cum va purta peste hotare
Un nume nou, de campion.

Recitator 4:

Pe un „ogor” abia de-o șchioapă
Se-upleacă pionierii punînd
Semințe, și turnînd și apa
Să crească-n soare fir plapînd.

Și parcă vezi grădini în floare
Și fructe strălucînd în pomi
Pe înfrățitele ogoare
Unde și ei... sînt agronomi!

Recitator 5:

Ne laudăm colegii care
Exemple bune-s, zi de zi,
Muncind cu rîvnă și ardoare,
Cuprinși de setea de a ști.

E-un dor întreaga lor făptură
Cîntînd a vîrstei dimineață;
Azi sînt fruntași la-nvățătură,

Toți:

iar mîine, tot fruntași, în viață!

IUBIM ȘI SLOVA CĂRȚII ȘI MĂESTRIA DĂLȚII

Să știm! Să știm! Această
dorință e adîncă.
Învățătura noastră
onoare e, și muncă.

Noi descîtrăm din file
și numere cu fracții,
și unghiuri de refracții,
și sprintene dactile.

Sînt scrise-n slova cărții
rotirile din strunuri
și tainele din mușuri,
și măiestria dălții.

Noi căutăm, alegem
și, rînd pe rînd, culegem.

Să știm cum pot să slee
roboșii în șuruburi,
și fulgerele-n tuburi,
și-n prisme curcubeu;

Țițeiul cum țîșnește,
cum să boltim tunelul,
cum spumeqă oțelul,
și grîul cum rodește.

Spre paginile cărții
noi ne-avîntăm șoimește.

Și cite înțelesuri
Se-ascund în slova cărții!
Și măiestria dălții,
și rodul greu din șesuri.

Să știm!... Să știm!... Această
dorință e adîncă;
și-nvățătura noastră
onoare e, și muncă

M. CĂLIN

STELIAN FILIP

Personaje : DUDU și RADU — 12 — ani.

La deschiderea cortinei, Dudu stă la masă și scrie ceva. (În afara mesei și e nevoie de alt decor). Scrie un rând, citește, se strîmbă nemulțumit, apoi mototolește hîrtia și o aruncă. Se scoală și se învîrtește nervos în jurul mesei. Se oprește brusc, se așază iarși la masă și începe să scrie repede pe altă hîrtie. Dar în curînd se oprește. Începe să roadă, furios, creionul.

Dudu : (intrînd). Noroc, Dudule !
Radu : (nu e prea încîntat că-l vede). A... Tu erai ?!
Dudu : În persoană...
Radu : Hm... Vad... Mai vad încă !
Dudu : Ce faci ?
Radu : Mulțumesc... prost ! (arată hîrtia din față). Nu-mi iese ! Mi-am bătut capul și tot nu-mi iese !
Dudu : Dar ce-ai scris ?
Radu : Ce să scriu ! Vreau să scriu, dar dacă nu-mi iese ? !

Dudu : (oarecum timid). Și ești chiar foarte ocupat ?
Radu : (sec). Chiar foarte, foarte ! Dar de ce ?

Dudu : Te-aș fi rugat... numai puțin... la matematică...

Radu : Imposibil ! N-am timp nici să beau un pahar de apă ! Păi dacă vii și tu cînd sînt atît de ocupat...

Dudu : Și alaltăieri cînd te-am rugat să mă ajuți, tot foarte ocupat ai fost...

Radu : Tot !

Dudu : Și acum trei zile...

Radu : Și !... (nervos, imită semnalul „ocupat“ al unui telefon). Ta... ta... ta... Ocupat ! Ocupat ! ! Ce pot să fac dacă am atîtea pe cap ? !... Totuși, am să te ajut !

Dudu : (bucuros). — Da ? Știam că n-o să mă lași !

Radu : O să te ajut fără ca eu să-mi întrerup treburile și fără ca tu să-ți bați capul.

Dudu : Cum ?
Radu : Îți dau problemele de miine gata rezolvate ! Tu le tran...

Dudu : La asta te-ai gîndit cînd te-ai oferit în fața întregului detașament să mă ajuți ? ! Mulțumesc, dar de așa ajutor n-am nevoie ! Și dacă n-aș fi fost bolnav, și n-aș fi lipsit de la școală, nici n-aș mai fi venit să te deranjez !

Radu : Degeaba te superi ! Ce pot face dacă trebuie să rezolv urgent problemele gazetei de perete ? !

Dudu : Atunci... Să trec miine ?

Radu : Mde... Parcă pot ști dacă miine nu s-o ivi iarși ceva ? !

ARTICOLUL MOMENT SATIRIC

Radu : Da ce, tu ești tot colectivul gazetei de perete ? ! Tu te ocupi de toate problemele ei ? !

Dudu : (oftat teatral, fals). Cam așa ceva... Ailalți... ce să mai vorbim ! Fără mine nu se face nimic !

I N C U L I S E

Foto GR. PREPELIȚĂ

Radu : Păi gazeta apărea și cînd nu erai tu în colectivul ei !

Dudu : Eh ! Apărea ! Vai de ea ! De cînd am luat eu treaba în mină... altă socoteală ! E drept că îmi mîncă o mulțime de timp... Și cu articolele cele mai grele tot eu trebuie să-mi bat capul ! (arată hîrtia). De două ore mă căznesc și nu mi-a ieșit bine titlul !

Radu : Dar ce titlu are ?

Dudu : (citește rar, apăsător). „Ajutorul tovarășesc“.

Radu : Frumos titlu !..

Dudu : Da, titlul e bun, dar articolul nu-mi iese ! Tot ce am scris... cum să-ți spun... n-are viață, e „rece“, e „sec“... și nu înțeleg de ce, că doar talent am ! Nu înțeleg de ce !

Radu : Ba eu înțeleg foarte bine ! (către spectatori). Și voi înțelegeți, nu-i așa ?

MIHNEA MOISESCU

dar dumnealor nu se compară cu băieții !

Toader : Iar exagerezi ! (se uită la ceas). Aș putea să-ți combat „teoria“, dar am treabă. O să mai discutăm noi ! (iese în culise dreapta).

Costică : (strigă în urma lui). Discutăm cît poți ! (singur). Puteam să discutăm șaptele ani și teoria mea nu poate fi combătută ! Nu se compară fetele cu noi cînd trebuie o judecată atentă, profundă ! La fizică... la algebră... (se oprește brusc). Tii ! Cum am uitat să-l întreb pe Toader dacă a făcut problema la algebră. Mie nu-mi iese de loc !... Trebuie să mă duc la cineva care să-mi fie sigur că a făcut-o bine !... Ia să ne gîndim... Va să zică, aș putea merge la... (mormăie ceva și închide un deget la o mîină)... sau la... (închide al doilea deget). Sau...

(intră Oana)

Costică : (explozie de bucurie). Oana ! Ce noroc ! Sînt sigur că ai rezolvat problema la algebră !

Oana : Am rezolvat-o !

Costică : Ești salvarea mea ! Miine precis că mă ascultă ! Și mie nu-mi iese problema și pace !

Oana : Te-ai incurcat la calcule ?

Costică : Nu, că n-am ajuns pînă acolo... Știi enunțarea e tare încîlcită !
Oana : De loc ! Totul e să judeci atent, profund ! Uite... (ies prin culise, dreapta).

Din stînga apare un membru al brigăzii, care spune, arătînd spre culise, dreapta.

— La el, cum alți pătuț vedea, „Teoria“ e una și „practica“ e altceva !

M. MIHNEA

Concursul cultural-artistic

Tradiționalul concurs cultural-artistic al pionierilor și școlărilor ocupă un loc important în desfășurarea concursurilor de artiști amatori din țara noastră. La redacție au sosit nenumărate vești despre desfășurarea acestei frumoase întreceri artistice. Să mergem pe urmele citorva din scrisorile sosite — în regiunile Banat, Arșes, Suceava, Cluj, Maramureș.

„Cu cîntecul și jocul pe plaiuri bănațene“, este denumit concursul cultural-artistic din regiunea Banat. În raionul Lipova s-a remarcat o serie de formații artistice talentate, ca de pildă : corul pionierilor și școlărilor de la Școala de 8 ani din Savîrșin, echipa de dansuri de la Școala de 4 ani din Lupești, recitatorii și soliștii vocali de la Școlile de 8 ani din Varădia, Savîrșin, Temeșești, Julița...

La faza raională a concursului din raionul Drăgănești-Olt, regiunea Arșes, echipa de teatru de la Școala de 8 ani Gostavățu s-a clasat pe locul I cu sceneta „Acrobatul“ și pe locul II cu reprezentarea unui program de brigadă pe tema adevăratei prietenii între elevi. Cu entuziasm s-au pregătit pentru concurs și membrii brigăzii artistice de agitație de la Școala de 8 ani din comuna Manoleasa, regiunea Suceava, care s-au bucurat de apreciere la concurs și în anii trecuți. Să facem cunoștință cu cîțiva pionieri talentați din brigada : Însurățelu Maria, clasa a VII-a, Dirvaru Dan și Rotaru Alexandru, clasa a VI-a, Todoreanu Elena și Cozma Aurica, clasa a V-a.

Pionierii și școlarii din comuna Capușul-Mare, raionul Huedin, regiunea Cluj, s-au pregătit temeinic pentru concurs, începînd repetițiile de la sfîrșitul anului trecut. La faza intercomunala, formațiile lor artistice s-au clasat pe primele locuri.

La căminul cultural din comuna Beriața, regiunea Maramureș, pionierii și școlarii din Beriața, Cipalnic, Curtulus și Cărpiniș s-au întîlnit în cadrul concursului, arătîndu-și măiestria lor în interpretarea cîntecelor, la recitări, dansuri, teatru.

În nenumărate săli de spectacole din țară, pionierii și școlarii își dovedesc talentul de interpreți în fața nu numai a colegilor lor, ci și a spectatorilor în vîrstă, profesori, părinți, oaspeți. Rezultatele finale vor aduce buchete de bucurii și de învățăminte pentru pregătirea concursului din anul viitor.

Mult succes, copii !

M. DIACONU

Spectacol DE GALĂ

S-au stins pe rînd luminile în sală și freamatul deodată-a încetat. Începe acum spectacolul de gală, Cortina roșie încet s-a ridicat.

Dar cine sînt actorii, muzicienii ? Dar cine-s talentații mici eroi ? Aceștia sînt școlarii, pionierii, Aceștia sînt copiii, sîntem Noi !

Pe scena-mpodobită cu decoruri, Povești se infiripă și prind grai. Și cîntecele revărsate-n coruri Sărbătorec al patriei nou trai.

O horă oltenească și o doină, Un cazacioc și-un ceardaș înfocat... Afară plouă-ntr-una și e moină Și-n strada udă aplauze străbat.

E seară. În școala noastră-i sărbătoare Și-atîta bucurie împărtășită ! Curioasă, prin fereastra lucitoare Privește o vrăbiuță zgribulită.

DOROFTEI RODICA

cl. a V-a B

Școala de 8 ani nr. 71, București.

O TEORIE

(moment satiric)

Personaje : Costică, Toader, Oana — 12-13 ani.

Costică și Toader apar pe scenă. Se vede că sînt în continuarea unei discuții.
Toader : Exagerezi !

Costică : De loc ! Acum să nu crezi că nu le recunosc fetelor și merite ! Nu !
Toader : Ei, vezi ?

Costică : Da, recunosc că fac cu îndemînare unele treburi destul de grele ; cos, spală și gătesc mîncare cu o pricepere pe care noi, băieții, o căpătăm tare greu !

Toader : Cum, tu crezi că numai la asta-s bune fetele ? ! Susții așa ceva cînd ai exemple chiar în clasa noastră care...

Costică : Recunosc... La obiect ca na-

turale, geografie, istorie, se descurcă destul de bine... Au răbdare să „locească“ ! (ironic). Pottim că le recunosc și acest „merit“... Dar nu „locitu-i“ lucrul cel mai important în viață ? !

Toader : Și care-i, după tine, lucrul cel mai important ?

Costică : Judecata ! Judecata profundă ! În privința asta, să-mi fie cu iertare,

CAMERA climaterică

E o adevărată cameră a minunilor. De cînd i-am deschis ușa — o ușă obișnuită, care da într-una din marile hale ale Uzinei „Electroputere” din Craiova și pe care scria: CAMERA CLIMATERICĂ.

Intrînd aici, întîlnești o priveliște cu totul deosebită de zgomotoasele hale ale uzinei. Inginerul veghează atent în fața unei mașinării care aduce foarte mult cu un frigider mare, alb. Acesta se numește „camera climaterică” sau „camera-weiss” — cum i se mai spune, de unde și denumirea întregii încăperi. În dosul ușii acestui aparat, dotate cu 3 rame de sticlă, se poate produce tot atît de ușor (prin apăsarea unor butoane) ploaia torentială, ca și căldura tropicală, clima de stepă și de junglă, razele ultraviolete sau razele infraroșii. Toate acestea servesc la încercarea materialelor electrolizante, a vopselelor, acoperirilor galvanice a diferitelor produse: bobine, transformatori de măsură, mașini electrice.

Dar ne mai așteaptă cîteva surprize. E vorba de aparatul care produce ceață de mare și de cel în care „soarele” doboare de 5 ori mai puternic decît la noi, în luna lui cupor. Aparatul pentru încercarea acțiunii radiațiilor solare e folosit pentru stabilirea gradului de decolorare și a acțiunii fotochimice a radiațiilor solare asupra vopselelor și materialelor colorante.

Instalația care produce ceață de mare are menirea să încerce vopselele, acoperirile galvanice la acțiunea corozivă a ceții de mare, rezistența metalelor la ruginire.

Care e menirea, într-un cuvînt, a camerei climaterice?

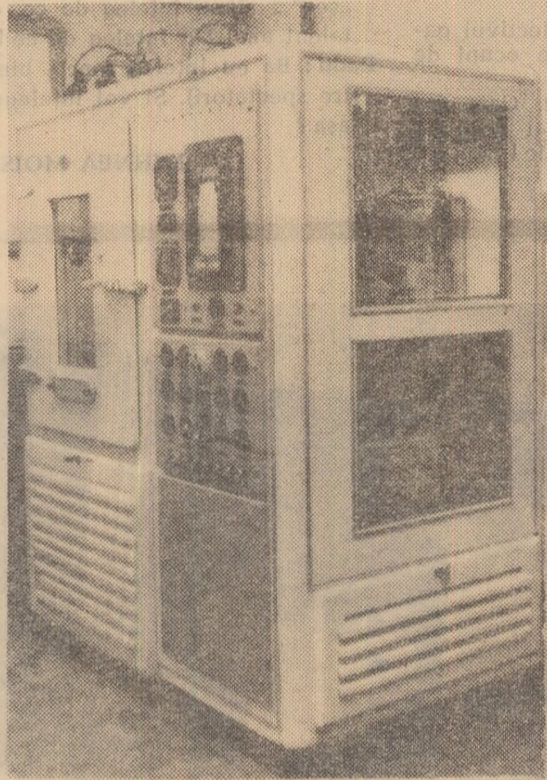
Uzinele „Electroputere” produc motoare electrice, bobine și diferite aparataje valoroase. Muncitorii, tehnicienii, inginerii uzi-

nei pun mare preț pe calitatea produselor lor. Doar marca „Electroputere” e cunoscută și apreciată nu numai la noi în țară, ci și peste hotare. Iar aparatajele care sînt fabricate pentru export, sînt supuse în primul rînd verificării în această cameră. Fiecare partacica a acestor aparataje este încercată separat și în ansamblul instalației, aici, cu aceste aparate: e de bună calitate vopseaua galvanizantă? Va rezista în condițiile ploii tropicale a climei de junglă?

Practica dovedește că produsele Uzinelor „Electroputere” primesc calificativul „foarte bine” la toate aceste examene și duc în lumea întreagă renumele industriei țării noastre.

ECATERINA BOKOR

Aici se produce ploaia tropicală, clima de junglă sau de stepă.

AMENAJAREA ȘI POPULAREA CU PLANTE ȘI PEȘTI A UNUI ACVARIU

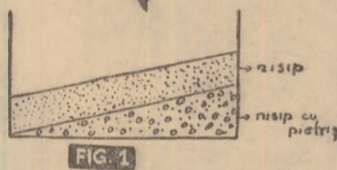
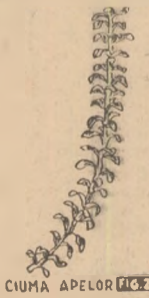
După ce am văzut cum a fost construit un acvariu, este necesar să aflăm cîteva date referitoare la amenajarea lui cu nisip, apă, plante și pești.

Nisipul care se așază în acvariu trebuie să fie nisip de rîu, curat și bine spălat. Primul strat poate fi amestecat cu pietricele, iar stratul de deasupra trebuie să fie mărunt. Ambele straturi se așază în formă de pantă ca în (fig. 1).

Apă din acvariu trebuie să fie curată și să nu conțină calciu și fier. Este bună apa de la cîșmea, din riuri și lacuri după ce în prealabil a fost lăsată cîteva zile pentru a se elimina clorul. Apa se toarnă în acvariu pe o scîndurică pentru ca nisipul să nu tulbure apa. Oxigenul prezintă o importanță covârșitoare pentru desfășurarea vieții în apă și în deosebi pentru respirația peștilor. Prezența lui în acvariu se face fie prin plantarea pe fund a vegetației acvatice, fie prin diferite sisteme de aerisire. Plantele acvatice trebuie grupate după cerințele lor de căldură și lumină. Printre cele mai frumoase și decorative plante care contribuie totodată la mărirea conținutului de oxigen în apă, se numără orzoaica de apă, cosorul,

ciuma apelor (fig. 2) și altele. Alegerea acestora se face cu multă grijă astfel încît să asociem plantele ce au nevoie de mai multă căldură cu peștii din regiunile tropicale și, de asemenea, peștii indigeni (localnici) cu vegetația din apele noastre. Peștii care populează acvariul ne atrag prin frumusețea și varietatea lor de forme și culori. Peștii localnici care se adaptează foarte bine vieții în acvariu sînt: linul, caracuda, crapul, galitan, carasul auriu, roșioara, obletele, zvirloga, carasul comun etc. Se adaptează bine: bibanul soare, bibanul comun, somnul pitic, știuca etc. Peștii exotici sînt frumoși și se adaptează mult mai ușor vieții în acvariu — suportă și temperaturi între 16—18° C. Dintre aceștia amintim pe micuții guppii, qumarii, sulțarii, cardinallii, scarii, carasul cu voal (fig. 3) etc. Aceste mici viețuitoare atît de gingașe și împodobite în toate culorile, constituie un material biologic a căror creștere și îngrijire se face după toate metodele și principiile proprii zootehniciei, așa cum vom observa în cele ce vor urma.

Prof. FLORICA BRACACIU

Construiți-vă singuri

O parașută de hîrtie

Parașuta, așa cum o cunoaștem noi astăzi, se compune din: voalură, suspante și ham. Voalura este însăși parașuta. Suspantele, sînt storiile care leagă voalura de ham, și prin intermediul acestuia, de pilot.

Parașuta pe care o puteți construi și voi este o parașută pătrată și se confecționează din hîrtie.

Pentru construirea ei avem nevoie de o linie gradată, o foarfecă, creion, pelicanol, ață subțire și o bucată de hîrtie subțire de formă pătrată de dimensiunile 200 x 200 mm. Insemnăm la mijlocul celor patru laturi cîte un punct. Unim cu linia cele patru puncte și am realizat un alt pătrat mai mic (fig. 1).

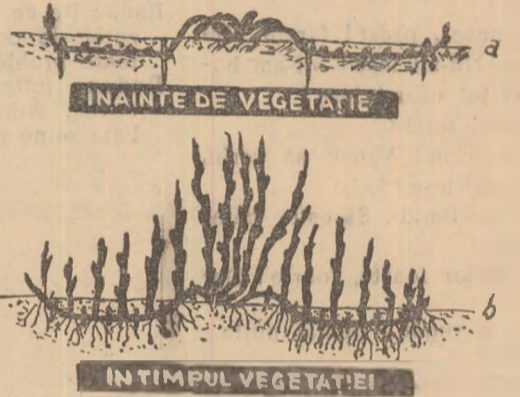
Indoim colțurile pătrățului între cele patru puncte, spre înăuntru și apoi de la mijlocul unghiurilor spre în afară și lipim colțurile cu pelicanol (fig. 2).

La mijlocul triunghiurilor se introduc capetele la cele

Sfaturi pentru micii naturaliști în luna aprilie

Ne aflăm în perioada campaniei agricole de primăvară cînd munca este în toi. Acum, și micii naturaliști au foarte multe lucrări de făcut. Așa, de pildă, în pepiniera de pomi se vor efectua acum o serie de lucrări ca: pregătirea terenului în vederea plantării puieților de pomi folosiți ca port-altoi, pregătirea puieților pentru plantare; plantarea puieților port-altoi, afinarea solului în întreaga pepinieră etc. Tot acum se execută marcotașul chinezesc, care reprezintă o cale valoroasă de înmulțire pentru o serie de specii pomice, cum sînt: agrașul, coacăzul, murul, alunul sau smochinul.

Acest marcotaș se execută astfel: se alege la fiecare tufă ramurile cele mai bune, de 1—2 ani, care se apleacă sub formă de evantai în jurul tufei și se culcă în șanțulețe săpate la 6—8 cm adîncime.

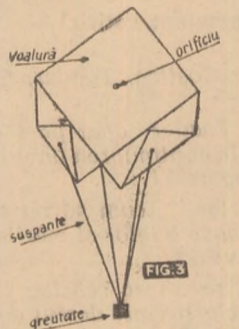
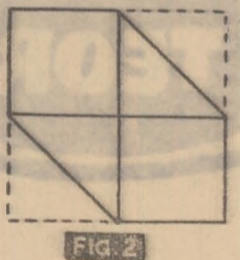
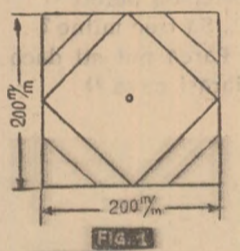

fixîndu-se pe fundul șanțulețelor cu cîrlige de lemn. Mușuroiul lastarilor se face în trei reprize: prima — cînd lastarii sînt de 7—8 cm, a doua la 14—15 cm și a treia la 20—22 cm. Toamna, după căderea frunzelor se dezgroapă, se desprind de pe planta mamă și se taie în atîtea bucăți cîți lastari au crescut și sînt înrădăcinați.

În livada de pomi se fac o multime de lucrări, ca de exemplu: continuarea tăierilor de formare și rodire; continuarea plantării pomilor începută în luna martie; vîruierea tulpinilor pomilor; stropitul pentru combaterea bolilor și dăunătorilor după împrejurări; protejatul pomilor de efectul dăunător al brumelor tîrzii de primăvară, prin arderea grămezilor de bălegar păios sau irigarea livezilor etc.

În grădina de legume se continuă cu îngrijirea răsadurilor (udat, plivit, îngrășarea suplimentară, ruperea scoarței și repicatul), se plantează cartofii pentru culturile timpurii; se arăcește terenul destinat culturii tomatelor; se plantează răsadul de ceapă de apă, praz și țelină; se recoltează snacul, salata, ceapa verde și măcrișul; se plantează varza, guliile timpurii și începe plantatul tomatelor și ardeiului din cultură timpurii etc.

Inq. I. ROVENȚA
Palatul pionierilor, București

Construiți-vă singuri

Terenul de volei

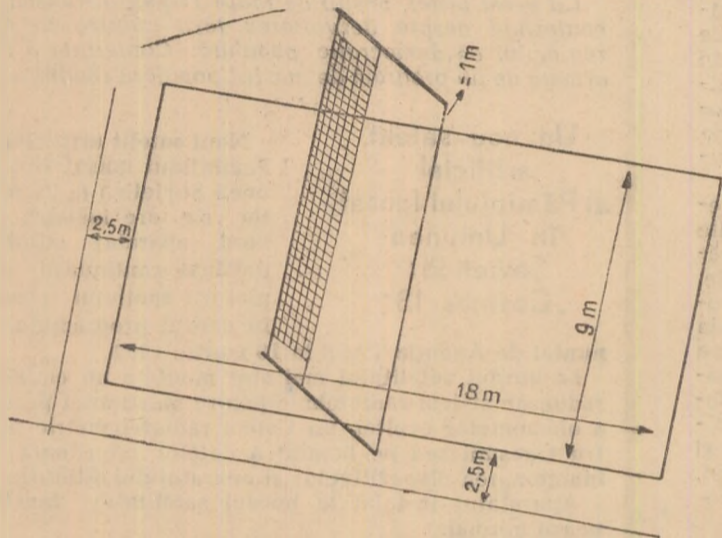
Dimensiunile terenului sînt 18 X 9 m cu un spațiu de protecție de 2,5 m lățime, situat împrejurul terenului de joc.

Se curăță mai întii bine spațiul, apoi se sapă și se greblează pentru a înlătura pietricelele, cioburile de sticlă, cuiele etc. Dacă pămîntul este argilos i se adaugă nisip, cînd este nisipos se amestecă cu argila. Udam apoi terenul puțin și-l batătorim cu tavalușul sau cu maiul. Repetăm aceasta operație de 2—3 ori. După 1—2 zile controlăm stratul superior. Dacă observăm că este sfîrnicios, mai adaugăm argila, iar dacă este foarte tare și alunecos, mai punem nisip. Pentru marcaj se folosește var amestecat cu apă.

Ca instalații se confecțio-

Pentru a veni în ajutorul vostru, dragi pionieri, vă indicăm cum puteți amenaja cele mai simple baze sportive

nează doi stâlpi care se îngroapă în pămînt la mijlocul liniilor laterale și în afara lor la o distanță de 1 m, încît distanța dintre cei doi stâlpi să fie de 11 m. La înălțimile indicate de regulament 2,43 de m (pentru bărbați) și 2,24 de m (pentru femei) fixăm niște cîrlige de care vom prinde plasa.

Regulamentul spartachiadei pionierilor și școlarii prevede pentru pionieri și școlari dimensiuni mai reduse: — Dimensiunile terenului 14 X 7 m, iar înălțimea plasei 2,10 m pentru băieți și 2,00 m pentru fete.

Terenul de fotbal

Pentru amenajarea terenului de fotbal sînt necesare următoarele:

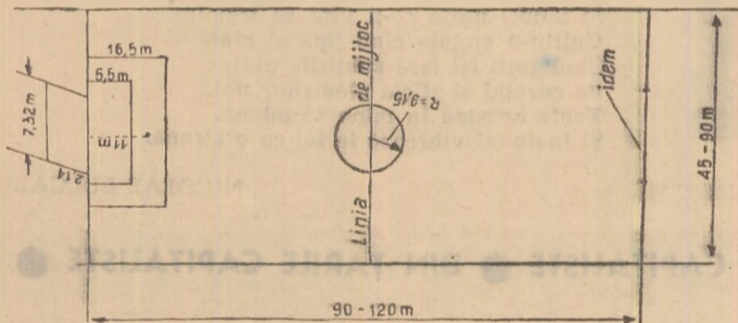
1. **Orientarea terenului.** La început se stabilește locul porților de fotbal, care trebuie să fie situate una în partea de nord și alta în partea de sud a terenului. Direcția nord-sud se stabilește cu ajutorul busolei.

2. **Curățarea terenului.** Toate ce se află pe viitorul teren, (pietre, bețe, ramuri, cuie, quoaie etc) trebuie îndepărtate.

terenului. Regulamentul prevede că lungimea terenului poate fi maximum 120 de m și minimum 90 de m, iar lățimea de maximum 90 de m și minimum 45 de m. Dimensiunile cele mai des întilnite sînt 104 X 69 de m.

Dimensiunile porții de fotbal sînt: lățimea 7,32 de m și înălțimea 2,44 de m (distanța se măsoară, în interiorul porților). Grosimea (diametrul) stîlpilor și a barei este de 12 cm.

Terenul este delimitat prin patru linii trasate cu var, late

3. **Nivelarea terenului.** Cautăm să realizăm un teren cît mai orizontal, pentru aceasta toate ridicăturile se sapă, înlăturîndu-se pămîntul, iar dacă sînt gropi, acestea se umplu cu pămînt. Dacă gropile sînt adînci, pe fundul lor se pune piatră de riu, iar pămîntul se așază în straturi succesive de cîte 20 cm care se udă — și se bate cu maiul.

4. **Dimensiunile și trasarea**

de 12 cm și care fac parte din teren (adică sînt socotite ca teren de joc). Două dintre aceste linii, cele mai lungi se numesc laterale, iar celelalte 2 linii, linii de poartă. Dreptunghiul format de cele 4 linii este împărțit în 2 porți prin linia de centru. Pe teren se mai găsesc și alte marcaje.

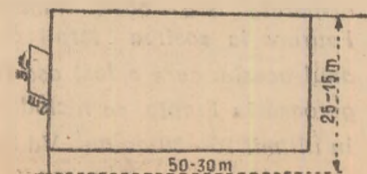
Liniile terenului se marchează cu var dizolvat în apă.

Terenul de handbal în 7 (redus)

Procedul de pregătire al terenului este identic cu cel de la volei.

Dimensiunile terenului sînt următoarele: dimensiuni maxime 50 X 25 de m, iar cele minime 30 X 15 m. Poarta are lățimea de 3 m, iar înălțimea de 2 m.

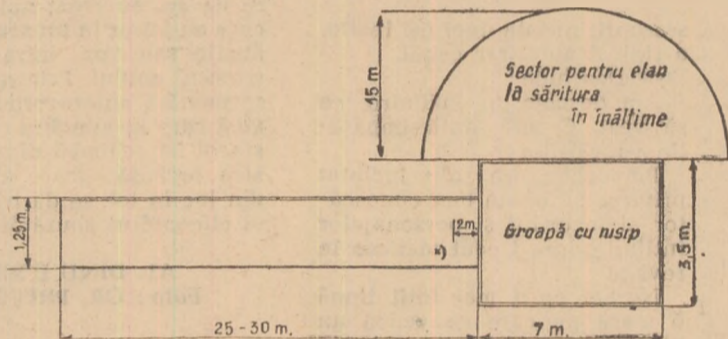
Poarta poate fi făcută și portativă.

Pista de alergare

Se amenajează de obicei pe loturile terenului de fotbal. Dar se pot amenaja piste în curțile școlilor (de obicei pe lîngă zidurile care delimitează curtea). Lungimea ei va fi în raport cu lungimea curții. În orice caz nu vom amenaja o pistă mai mică de 40 de m. Lungimea

50 de cm, iar groapa se umple cu nisip fin. E bine să punem o ramă de lemn în jurul gropii pentru a nu i se minca marginile. Pe pista de elan, la 2 m în fața gropii, (pentru pionieri se poate la 1 m) se îngroapă praful de bataie confecționat din lemn lung de 1,22 de m, lat de

unei piste de alergare pentru pionieri este de 80—100 de m. Putem avea o pistă (fără amenajări speciale, drenaj, zgură etc); în acest caz se scoate ierba, se sapă toată suprafața, se greblează, se udă, se nivelează, apoi se batătorește. Pentru a avea un sol cît mai bun pentru alergări se folosește un amestec de pămînt cu 20—40 la sută nisip.

Spațiul pentru sărituri

Pentru sărituri în lungime pista de elan va avea o lățime minimă de 1,25 de m și lungimea de aproximativ 30 de m (se amenajează identic cu cea pentru alergări).

Dimensiunile gropii sînt de 3,5 X 7 m (în caz că terenul nu permite putem reduce pentru pionieri dimensiunile la 3 X 5 m). Se sapă în adîncime

20 de cm, și gros de 10 cm. Nivelul prafului îngropat trebuie să fie egal cu nivelul solului.

Pentru elanul de săritură în înălțime se amenajează în dreptul marginii lungi a gropii un spațiu cu o rază de 15 m. Pista de elan va avea aceeași compoziție ca și cea de alergare.

Pentru săritura în înălțime

se pot confecționa doi stâlpi cu înălțime de cca 180—210 m care sînt prevăzuți cu niște suporturi mobili pe care se pune ștachetă (o șipcă triunghiulară lungă de 3,66 de m). În caz că nu avem ștachetă aceasta poate fi înlocuită cu o sfoară de capetele căreia se atîrnă doi săculeți cu nisip pentru a o ține întinsă.

Porticul de gimnastică

Este o instalație mai greu de realizat pentru voi, de aceea în caz de amenajare, cereți ajutorul sfatului unității de pionieri și al comitetului de părinți.

Pentru construcția porticului ne trebuie doi stâlpi groși și lungi de aproximativ 7,50 de m, aceștia se îngroapă bine în pămînt, încît înălțimea stîlpilor măsurată de la nivelul solului să fie de 5,50 de m. Pe aceștia se fixează un al treilea stîlp foarte rezistent. De acesta atîrnă 2 prăjini cu suprafața netedă (una fixă și alta mobilă), o frînghie groasă de cățarat și 2 inele de gimnastică confecționate din lemn de mesteacăn cu un diametru de 5—5,5 cm.

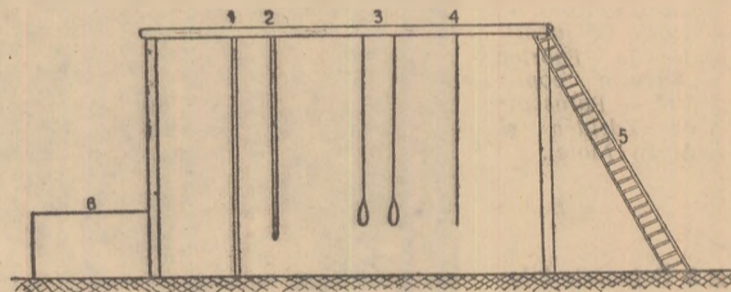
Aparatele sînt atîrnate de bara transversală cu ajutorul unor cîrlige de fier cu diametrul de 15—20 de mm. Capatul cîrligului se răsucește ca o coadă de purcel pentru ca aparatul să nu se desprindă în timpul legănării.

În părțile laterale ale stîlpilor porticului se instalează bara fixă și scara înclinată.

În multe locuri, spațiul de lîngă școală nu permite instalarea tuturor terenurilor de sport, dar în mod sigur pentru a se instala un portic de gimnastică, a se amenaja un teren de volei, handbal sau a unei gropi pentru sărituri se va găsi loc!

Dacă totuși întîmpinați greutăți în amenajarea terenurilor scrieți-ne, iar specialiștii noștri din redacție o să vă răspundă la toate întrebările.

Prof. NICOLAE CRAINC

Dorința de a construi singuri o bază sportivă a încolțit în inima multor pionieri. Iată primele acțiuni de pe viitoarea bază sportivă a pionierilor de la Școala medie din Topoloveni, regiunea Argeș.

O vizită în...

Care dintre voi nu-l cunoaște pe Pinocchio? Și eu îl cunosc, ba, aș putea spune că am devenit prieteni. Aceasta, de curând.

L-am întâlnit pe stradă. Era așa cum l-a făcut meșterul din povestirea lui Collodi. Subțirel și mic — cit un știulete.

— Da-nctro, l-am întrebat văzându-l alergând pe lângă picioarele trecătorilor.

Nu mi-a răspuns, mi-a făcut doar cu ochiul. Adică, dacă vreau să afl, să-l urmez.

L-am ascultat. A parcurs o stradă, apoi alta, a cotit după un colț — eu după el. Deodată,

s-a oprit în fața unei uși înalte, a ridicat autoritar capul.

— Deschide!

Am deschis. Și înăuntru, ce să vezi. O adevărată împărăție a jucăriilor!

Pinocchio și-a rotit încintat privirea și, ca un bun cunoscător al locurilor și personajelor întâlnite, le-a trecut tacticos în revistă.

Ne-am oprit mai întâi lângă o masă pe care se vedea un pilc de broaște verzi, cu boturile ridicate în sus — unele împănind vesele! O fată, o tinăra muncitoare, le aduna una câte una și le așeza în cutiuțe de

carton. Tocmai pusesem mâna pe o broscuță, s-o văd mai de aproape, cind... tuști! Pinocchio sări alături, într-un automobil cit o palmă, și porni cu viteză... Și după el, rind pe rind, desfăcându-și resoartele, se puseră în mișcare nenumărate jucării mecanice. Locomotive cu roțile cit nasturele, cocoși cu pene roșii ca focul, fluturi cu aripi multicolore, mici automobile. Iar în urma tuturor, se rotea caraghios un clovn, ridicând o umbrelă deasupra capului!

— Ce jucării interesante! Și cit de multe!

N-am apucat să-mi termin vorba și Pinocchio, ghicindu-mi parcă gândurile, făcu un viraj scurt și oprî micul automobil în care se afla. S-a ridicat în picioare cu mâna pusă plinie la gură. Și, știți ce-am aflat atunci? Că de aici, din împărăția jucăriilor (citiți *Fabrica de jucării „Bucuria copiilor”* din *Capitală*) pornesc spre magazine, la îndemina voastră, a copiilor, mii și mii de jucării de tot felul. Mai exact, 60 000 lunar!

Și încă ceva. Cunoscînd interesul copiilor pentru jucăriile mecanizate, făuritorii de jucării de aci au creat noi modele, care au intrat în prezent în producție sau vor intra pînă la sfîrșitul anului. Printre acestea se numără autorecordul (o mașină care în atingere cu un obstacol își schimbă direcția), pisica jucăușă (care aleargă și din loc în loc se dă peste cap), și elicopterul zburător.

AL. DINU IFRIM
Foto: GR. PREPELIȚĂ

Împărăția jucăriilor

1. Doi dintre făuritorii de jucării de la Fabrica „Bucuria copiilor” — Paraschi-va Zdridea și Alexe Matei.

2. O jucărie interesantă: fluturile cu resort. Ulemista Maria Tipfer face un ultim control.

De pe glob

Prezențe românești peste hotare

Deunăzi, la tirgul internațional de la Tripoli-Libia, la care țara noastră participă anul acesta pentru prima oară cu un pavilion în care sînt expuse diferite produse ale economiei noastre, a fost organizată o zi a R. P. Romîne.

Cu acest prilej, postul de radio Tripoli a transmis o conferință despre dezvoltarea țării noastre în anii regimului de democrație populară. Conferința a fost urmată de un program de muzică populară romînească.

Un nou satelit artificial lansat în Uniunea Sovietică: „Cosmos 13”

Noul satelit artificial al Pămîntului lansat în Uniunea Sovietică la 21 martie a.c. are instalat pe bord aparataj științific destinat continuării explorării spațiului cosmic în cadrul programului anunțat de Agenția TASS la 16 martie 1962.

La bordul satelitului mai sînt montate un emițător radio, un sistem radiotehnic pentru măsurarea precisă a elementelor orbitei, un sistem radiotelemetric pentru transmiterea pe Pămînt a datelor referitoare la funcționarea dispozitivelor și aparatajului științific.

Aparatajul instalat la bordul satelitului funcționează normal.

Erupția vulcanului Agung din insula Bali

După cum anunță agențiile occidentale de presă, vulcanul Agung din insula Bali, care era stins de peste o sută de ani, a erupt cu violență, distrugînd totul pe o suprafață de zeci de kilometri. Jumătatea de răsărit a insulei Bali, se află aproape în întregime în întuneric din cauza norilor groși de cenușă. Din craterul vulcanului continuă să fie aruncate lavă și pietre.

Guvernul indonezian a luat măsuri urgente de ajutorare a sinistraților.

CINTEC

În sufletu-mi tinăr — sonoră dantela —
Vibrează ciocanul și tesla pe schela
Și inima ta, zidar cu mistrie,
Ce suie, cu zidul, ca flacăra vie,
Și riul ce-și cîntă în vad drumeția,
Suindu-și căderea-n lumină, semeșla
Înalților brazi spre culme retrași,
Și țincul cînd face întiiul lui pași,
Și lanuri unite ce-n vînt se frămîntă.
Cuțitu-n metale cînd țipă și cîntă.
Cînd zorii își lasă subțirile ploii
Pe coralul și sticla clădirilor noi.
Toate acestea în mine se-adună.
Și toate-mi vibrează la fel ca o strună.

NICOLAE BULGARU

● DIN ȚĂRILE CAPITALISTE ● DIN ȚĂRILE CAPITALISTE ● DIN ȚĂRILE CAPITALISTE ● DIN ȚĂRILE CAPITALISTE ●

Familia Fourmy, compusă din cinci persoane, locuiește la Runșis o localitate din Franța. Mai precis, își duce existența, căci pentru a locui trebuie să ai o locuință. Iar familia Fourmy nu are așa ceva...

Cu opt ani în urmă, locuiau în localitatea Paray-Vieille-Poste. Consiliul municipal a început însă lucrări de extindere a aerodromului și casa lor a fost demolată. Cîtva timp au stat la hotel, dar cheltuielile prea mari n-au putut fi suportate la nesfîrșit din salariul modest al tatălui. Au cumpărat atunci, la un preț mult scăzut, un autobuz scos din funcțiune. Familia s-a mutat în acest vehicul. Micul Serge avea pe atunci 5 ani. La început era

foarte fericit că stă într-o „locuință” atît de interesantă. Împreună cu sora lui, Christiane, mai mare cu doi ani, se jucau de dimineața pînă seara: el era șoferul, ea taxatoarea. „Locuința” arăta ca o jucărie adevărată, adusă din țara uriașilor...

Nu există însă jucărie de care să nu te plictisești. Nici distracția celor doi copii nu a durat prea mult. Peste cîteva săptămîni, locuința-autobuz li se părea la fel de afurisită ca și părinților lor. Auloritățile din Runșis au permis instalarea bătrînului vehicul numai la marginea orașului, pe o șosea lătrălnică, lîngă calea ferată. În fiecare noapte zgomotul trenurilor, srena locomotivelor care treceau, trezeau din somn de

cîte zece-cincisprezece ori nenorocita familie. Biata Christiane, care are acum 15 ani, a trebuit nu de mult să fie internată în spital din cauza asteniei nervoase pricinuită de nopțile neliniștite, de oboseală.

Cu vremea, vîntul, ploile și intemperțiile au distrus aproape complet rabla în care și-a găsit refugiul familia Fourmy. Aco-perișul mașinii s-a lăsat în jos, ușile nu se mai închid bine, vîntul pătrunde după voie prin crăpături. În această situație disperată s-a găsit familia Fourmy la sosirea iernii din anul acesta, care a fost așa de geroasă în Franța, ca niciodată în ultimii 25—30 de ani. Vă închipuiți cît au suferit de frig

Serge, Christiane și Gaëlan, micul lor frate de patru ani! Nici locuințele normale nu au putut fi încălzite ca lumea, dar mi-te un autobuz rablagit, plin de găuri, în care vîntul bate ca atară.

Consiliul municipal din Runșis este la curent cu toate acestea și totuși, pînă în prezent n-a luat nici o măsură în ajutorul celor trei copii și al părinților lor. Lucrul nu este de mirare, căci în Franța capitalistă se găsesc prea pușini bani pentru construirea de locuințe, școli și spitale. Se găsesc în schimb miliarde și miliarde pentru fabricarea de bombe, pentru înarmare...

BODOR TOMA